

Koperniczak

Wydanie jubileuszowe

27 lutego 2010

50 lat Szkoły Podstawowej nr 6 im. Mikołaja Kopernika w Inowrocławiu

Mury naszej szkoły opuściło już wiele pokoleń. Dziś byli uczniowie przyprowadzają tu swoje dzieci, bo miło wspominają chwile spędzone w tych murach. To oni, wspólnie z nauczycielami swoimi i swoich dzieci, pracują na dobre imię tej szkoły.

Swoją postawą i zaangażowaniem wspólnie dbamy o wszechstronny rozwój ucznia, uczyliśmy poszukiwać prawdy, dobra i piękna w świecie.

HYMN SZKOŁY

1. Czytał księgi, patrzył w gwiazdy
nie przez noc i nie przez dwie.
Ludzie myślą, że to Słońce
dookoła Ziemi mknie.

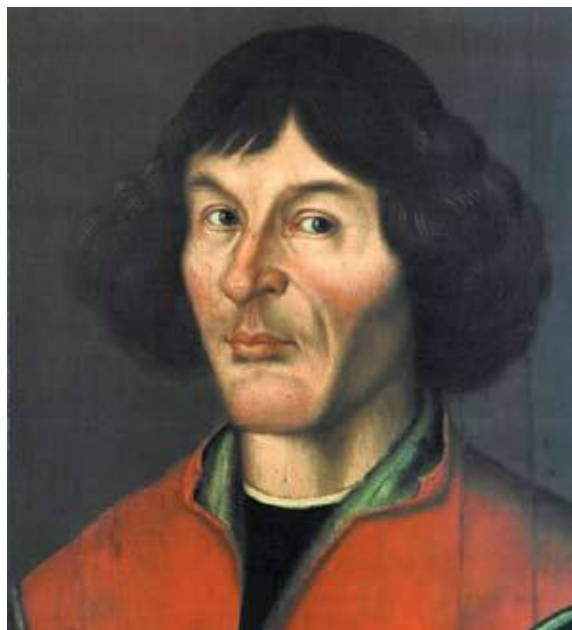
Ref.

Cały świat się pomylił,
Kopernik znalazł błąd,
że gwiazdy się klóciły
z mądrością starych ksiąg.

2. Wciąż myśl jego podziwiamy,
bo są prawdą jego sny,
że planety wokół Słońca
krążą niby złote ćmy.

Ref.

Cały...

Hymn naszej szkoły śpiewamy na różnorodnych uroczystościach, na apelach – sukcesów i porządkowych, na początku i na końcu roku szkolnego. Każdy uczeń Szóstki ma obowiązek znać i umieć zaśpiewać nasz hymn.

Co powinieneś wiedzieć o patronie

Oczywiście, że nie musisz znać całego życiorysu Kopernika, o nie. Jest jednak parę niezbędnych faktów, podkreślam, niezbędnych, o których trzeba wiedzieć.

- Kim był Mikołaj Kopernik? Był to wybitny astronom polski, matematyk, lekarz, ksiądz, prawdziwy człowiek renesansu, twórca teorii heliocentrycznej.
- Czym zasłynął? Oprócz wielu wybitnych jak na tamte czasy prac (najsłynniejsza, której tytuł musisz znać: „O obrotach sfer niebieskich”) to właśnie on, Polak, udowodnił bardzo ważną rzecz, a my „wciąż myśl jego podziwiamy, bo są prawdą jego sny, że planety wokół Słońca krążą niby złote ćmy.”
- Które polskie miasto nazywamy „miastem Kopernika”? Myślę, że wiecie – to Toruń, miejsce urodzin astronoma.
- Kiedy urodził się i kiedy zmarł Kopernik? Urodził się w 1473r., zmarł w 1543r. we Fromborku, gdzie mieszkał przez ostatnie lata życia.
- Od kiedy stał się patronem naszej szkoły? Nie pamiętasz? Poszukaj w naszej gazecie...

Materiał opracowała Michalina Świdarska

Redaktor naczelna Michalina Świdarska.
Zespół redakcyjny: Aleksandra Szczepańska, Agata Bogusz, Marcin Niedźwiecki, Konrad Nowicki,
Wojciech Piechowiak. Fot. Agata Bogusz

Opiekun mgr Danuta Chwastek
Opracowanie graficzne Jakub Koszowski

Drodzy Czytelnicy,

mija właśnie pięćdziesiąt lat, odkąd nasza szkoła uczy, wychowuje, edukuje. Właśnie dlatego trzymacie w rękach tę oto gazetkę! Myślę, że w takiej sytuacji warto znać parę istotnych faktów o Szóstce. Nie sposób jednak opisać pół wieku działalności szkoły w tak małej gazetce. Musieliśmy dokonywać wielu wyborów, zdecydowaliśmy się na pokazanie ostatniego dziesięciolecia. Tak więc znajdziecie tu zarówno osiągnięcia szkoły z ostatniej dekady jak i ciekawostki wyszperane w kronikach... Dowiedziecie się np. co wrzucili włamywacze do naszej szkoły. I wiele innych, ciekawych wiadomości. Wystarczy tylko uważnie szukać! Uwierzcie, w Szóstce działy się rzeczy, o których zupełnie nie macie pojęcia!

Zachęcam do przeczytania wywiadów z nauczycielami i wspomnień naszych prymosów. Szczególnie polecam list otwarty Pani Dyrektor. A na koniec można rozwiązać przyjemną krzyżówkę. Ciekawe, jak dobrze znacie naszą szkołę.

Drodzy Jubilaci! Pracownicy i Przyjaciele Szkoły!

Życzymy radości i uśmiechów w codziennych kontaktach za szkołą, zapału i optymizmu, którym można zarażać innych, cierpliwości i wyrozumiałości dla swych wychowanków, działań, które będą owocowały przez następne 50 lat!

Koleżanki i Koledzy!

Przychodźcie tutaj codziennie, uczycie się, wyęźcie umysły, pracujecie. To nie zawsze łatwe zadanie, sama to wiem. Obyście nigdy nie poddawali się i zawsze byli pełni zapału i głodu wiedzy! Jak powiedział H. Jackson Brown „Nie bój(cie) się wspinać. To na czubkach drzew są owoce.” Niech ta wiedza procentuje w przyszłości...

Michalina Świdorska
redaktor naczelna

*Franciszek Górski
pierwszy kierownik szkoły*

Minęło już pięćdziesiąt lat, odkąd istnieje nasza szkoła i zdawać by się mogło, że stoi wciąż w tym samym miejscu, przy alei Kopernika 18. A jednak... W 1959 r. nie było tam jeszcze słyhać o Koperniku. Tak, gmach szkoły wzniesiono przy ówczesnej ulicy Generała Sikorskiego, nieopodal miejsca wielkiej kaźni hitlerowskiej. Dlatego też, chcąc złożyć hołd pomordowanym na terenie Inowrocławia w latach 1939-1945, w południową ścianę budynku wmurowano tablicę pamiątkową, którą odsłonięto podczas uroczystości otwarcia szkoły.

Szóstka była pierwszą świecką i wówczas największą szkołą w Inowrocławiu. W 32 oddziałach rozpoczęło naukę 1250 uczniów, czyli prawie pięćuset więcej niż obecnie! Do naszej dyspozycji oddano 15 sal lekcyjnych, dobrze wyposażone pracownie fizyczno – chemiczną i biologiczną, salę gimnastyczną, gabinet lekarski oraz świetlicę ze stołówką.

Może warto znać parę faktów, różnic, istotnych zmian, jakie zaszły w naszej szóstce? Pierwszym kierownikiem – tak się wtedy mówiło na dyrektora - był Franciszek Górski, który pełnił tę zaszczytną funkcję aż do 1977 r., czyli całe dwadzieścia pięć lat! Z wielu źródeł wiem, że był to wspaniały pedagog, zawsze gotowy stanąć po stronie młodzieży. Teraz mamy Panią Dyrektor Małgorzatę Bawolską, panującą w szóstce już kilkanaście lat.

Warto wspomnieć, że szkołą im. M. Kopernika jesteśmy aż 36 lat, przedtem byliśmy jedynie bezimienną podstawówką nr 6. Wszystko zmieniło się 27 lutego 1973 roku, kiedy to odbyła się ważna uroczystość. Złożyły się na nią: odczytanie aktu nadania imienia, odsłonięcie tablicy upamiętniającej to wydarzenie, przekazanie szkole sztandaru ufundowanego przez Komitet Rodzicielski i młodzież, ślubowanie młodzieży oraz część artystyczna. Od tamtej pory co roku 27 lutego jest dniem obchodzonym w szóstce bardzo uroczyście, świętem naszej szkoły.

Co się zmieniło u maluchów

Z panią **Nastazją Nietrestą**
rozmawia **Konrad Nowicki**

Wiem, że długo już pracuje Pani w naszej szkole. Była Pani wychowawczynią naszej klasy. Z okazji jubileuszu szkoły chciałbym porozmawiać o zmianach w ostatnich 10 latach. Dokładnie 10 lat temu do szkół weszła pierwsza reforma. Co zmieniło się w nauczaniu początkowym?

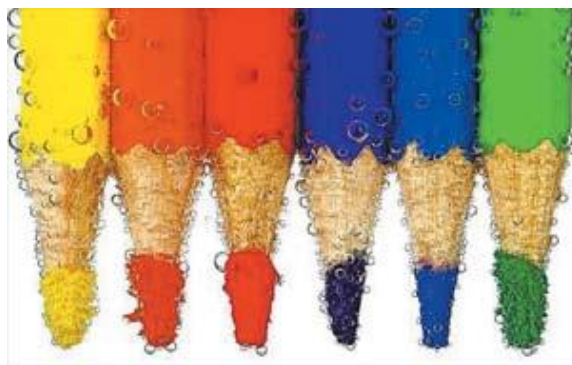
N.N. W nauczaniu początkowym zmieniło się bardzo wiele. Podręczniki zostały połączone z kartami ćwiczeń, pracy, na pewno pamiętasz, bo sam się z nich uczyłeś. Na każdy miesiąc roku była jedna książka, w której zawarto dopasowane do siebie w ciekawy sposób treści z języka polskiego, matematyki, środowiska, techniki, plastyki, a nawet muzyki.

Zmieniono też plan pracy pod względem organizacyjnym. W myśl reformy powinno być tak, że w klasach młodszych nie ma podziału na 45-minutowe lekcje i przerwy. To nauczyciel miał decydować, kiedy powinna wystąpić przerwa w zajęciach (po zakończeniu pewnego etapu pracy). Jednak, jak wiesz, w naszej szkole klasy nauczania początkowego mieszczą się w tym samym budynku co IV-VI i z powodów organizacyjnych nie można było zrezygnować z systemu „dzwonkowego”. Jednak wszystkie nauczycielki pracujące w klasach I-III starają się tak układać zajęcia, dopasowywać ćwiczenia, aby uczniowie, szczególnie ci najmłodsi, z klas I, mogli bez trudu wytrzymać 45 minut lekcji.

Ważną zmianą w nauczaniu najmłodszych było to, że odciążono dzieci. Zmniejszono zasób wiadomości, które muszą opanować. Myślę, że główną zaletą reformy jest to, że większy nacisk kładzie się na kształcenie umiejętności uczniów, np. czytanie ze zrozumieniem, a nie na ilość przekazywanych wiadomości.

Czy teraz łatwiej się pracuje? Czy lubi Pani swoją pracę?

N.N. Teraz już tak, minęło 10 lat od wprowadzenia reformy oświaty. Początki były

jednak niełatwe; wszyscy musieliśmy przestawić się na inny system kształcenia. Zarówno nauczyciele jak i uczniowie musieli przyzwyczaić się do zmian. Teraz jestem bardzo zadowolona. Uczenie dzieci nowych umiejętności, przyglądanie się ich postępom sprawia mi wielką przyjemność. Nie wyobrażam sobie innej pracy. Gdyby dziś ktoś kazał wybierać mi inny zawód, byłabym bardzo nieszczęśliwa.

Czy pamięta Pani jakieś intrygujące zdarzenie ze swojej pracy? Jakiś sposób na uczniów?

N.N. No, trochę tego było! Trudno sobie teraz przypomnieć, przez tyle lat zdarzyło się tak dużo intrygujących sytuacji. Ale, ale... może o waszej klasie..Czy pamiętasz, że początkowo strasznie lubiliście skarżyć? Żeby to ukrócić, wymyśliłam „pudełko skarg”. Można było wrzucać do niego podpisane skargi na kolegów i koleżanki. Jednak rozpatrywane były tylko te, które nie miały błędów ortograficznych. I jaki był efekt? Zaczęliście pisać coraz poprawniej, a liczba skarg zaczęła drastycznie spadać.

Bardzo dziękuję za rozmowę, a z okazji jubileuszu szkoły życzę zadowolenia z uczniów i wielu sukcesów w pracy.

Kl. 3 b sala 12

Najpierw uczeń, potem nauczyciel

Wywiad z panem **Rafałem Jelonkiem** przeprowadziły **Aleksandra Szczepańska** i **Agata Bogusz**

Podobno był Pan uczniem Szkoły Podstawowej nr 6... obecnie pracuje Pan w naszej szkole jako nauczyciel wychowania fizycznego. Czy możemy o tym porozmawiać?

Jak Pan wspomina dawne czasy?

Uważam, że okres dzieciństwa był najlepszy. Ciężko jest w życiu dorosłym. W dzieciństwie lubiłem spędzać dużo czasu na zabawach, później zacząłem grać w piłkę siatkową i nożną, stąd moja specjalizacja zawodowa. Na boiskach poznałem wielu kolegów, zapoczątkowane przyjaźnie przetrwały do dziś.

A poza wychowaniem fizycznym?

Zapewne wiecie, że kiedy chodziłem do szkoły podstawowej, uczyłem się w systemie ósmioklasowym. Były inne przedmioty, a tym samym inne programy nauczania – nie było przyrody, ale mieliśmy chemię, biologię, fizykę, geografę.

Zastanawiamy się, czy był Pan grzeczny uczniem?

Tak, muszę przyznać, że byłem grzecznym uczniem. Dobrze się uczyłem i byłem zaliczany do grona wzorowych uczniów.

A zdarzały się wagary?

Nie, nie chodziłem na wagary. Przypomina mi się jednak sytuacja, kiedy chcieliśmy świętować pierwszy dzień wiosny i pójść razem na wagary. Ustaliliśmy z klasą, że wszyscy pojedziemy, ale... znalazły się dwie osoby, które mimo wcześniejszej deklaracji chciały zostać w szkole. No i przez nie, nie byłem na wagarach.

Jak wyglądały sale w tamtych czasach?

Bardzo się różniły. Obecna Szkoła Podstawowa nr 6 to przeciwieństwo tego, co było

Otwarcie nowego boiska „Orlik”

dawniej. Pamiętam, jak wyglądały sale na 3. piętrze, to były sale, które miały najgorszy wygląd; były tylko ławki, krzesła, jedna szafa i tablica na ścianie. Nic więcej w tych salach nie było. Pamiętam też, że uczyły się tam klasy uzawodowione. To były klasy starszych uczniów, którzy wielokrotnie powtarzali klasy.

A jak wyglądały łazienki?

Pamiętam, że nie było mydła, w toaletach były dziury w drzwiach. Co roku ściany były malowane, odnawiane, jednak po trzech miesiącach wyglądały już brzydko.

Gdyby miał Pan możliwość ponownego wyboru, czy zostałby Pan nauczycielem?

Zawsze pragnąłem wykonywać ten zawód.. Muszę jednak przyznać, że rozważałem także możliwość zostania żołnierzem zawodowym. Wybrałem pracę w szkole, czego nie żałuję, bo daje mi ona dużo satysfakcji.

A dlaczego postanowił Pan być nauczycielem w naszej szkole? Czyżby sentyment?

O tym, że trafiłem do SP nr 6 zadecydował przypadek. Dzisiaj wiem, że był to strzał w „10”.

Czy, pracując w tej szkole, czuje Pan respekt przed swoimi nauczycielami?

Dawniej uczniowie darzyli większym szacunkiem nauczycieli. Nie zdarzyło się, żeby uczeń „pyskował” nauczycielowi. Najpierw pytał, czy może coś powiedzieć, a potem argumentował. Uczeń czuł respekt przed nauczycielem, a tym samym szanował go. Dla mnie moi byli nauczyciele byli i są autorytetami. Chciałbym, żeby moi uczniowie podobnie odnosili się do mnie.

Dziękujemy za poświęcony czas. Życzymy samych sukcesów w trudnej pracy pedagogicznej

Małgosia pyta mamę :

- Mamo, czy pamiętasz jak mi opowiadałaś o tym, jak cię wyrzucili ze szkoły za złe sprawowanie?*
- A czemu akurat teraz ci się to przypomniało?*
- No...bo historia lubi się powtarzać....*

JESTEM SUPER

Tytuł ten od 2006 r. jest przez uczniów przyznawany takiemu z nich, który swoją postawą udowodni, że:

- zna i często stosuje „czarodziejskie” słowa
- potrafi rozwiązywać konflikty
- akceptuje inne osoby (nie wyśmiewa się, nie zaczepia, nie kłóci się, nie uczestniczy w bójkach)
- bezinteresownie pomaga słabszym, młodszym
- potrafi przyznać się do popełnionego czynu
- nie ma uwag negatywnych

Równoległe z pracami nad wskaźnikami w kl. IV-VI, wśród uczniów klas I-III przeprowadzony został konkurs plastyczny na projekt znaczka „*Jestem Super*”, który otrzymują na Apelu Sukcesów wybrani uczniowie poszczególnych klas. Konkurs ten wygrała Michalina Świderska, wówczas uczennica klasy III e.

Rys. i projekt M. Świderska

Niestety, wspomnienia nie dadzą się nigdy przenieść w duszę innego człowieka z tą samą intensywnością, z tym samym smakiem jedyności, który mają dla ich właściciela.

S. I. Witkiewicz

PRIMUS INTER PARES

Tytuł **Primus Inter Pares** w naszej szkole jest przyznawany decyzją Rady Pedagogicznej od 1998 roku. Z pewnością nie jest łatwo wybrać absolwenta najlepszego z najlepszych, a przecież może być tylko jeden. W kolejności chronologicznej tytuł ten otrzymali:

1. Monika Czerwińska
2. Agnieszka Kędzierska
3. Marta Wiak
4. Agnieszka Wieczorek
5. Bartłomiej Rycharski
6. Ewa Wielocha
7. Monika Ziobro
8. Michał Rybarczyk
9. Aleksandra Mikołajczak
10. Aleksandra Pytko
11. Julita Juszcak
12. Katarzyna Głowacka
13. Aleksandra Kowalczyk

Z oddali wszystkie godziny szkolne błękitnieją.

K. Makuszyński

Monika Czerwińska

W życiu każdego z nas okres nauki w szkole podstawowej to czas kształtowania się wielu postaw, przekonań i zachowań owocujących przez resztę życia. Dla mnie nauka w Szkole Podstawowej nr 6 była czasem podejmowania pierwszych poważnych i samodzielnych decyzji, ale również czasem zabawy, konkursów, nagród i wyróżnień.

Od dziecka interesowałam się wszystkim, co się wokół mnie działo, przez co często przyprawiałam rodziców o ból głowy. Gdy tylko dostawałam do ręki podręczniki do następnej klasy, przeglądałam każdy „od deski do deski” i stwierdzałam, że to niemożliwe, abym się tego wszystkiego nauczyła. A potem... Zaczynał się rok szkolny i krok po kroku, systematycznie przyswajałam tę „niemożliwą” wiedzę. Już od pierwszych klas dobrze radziłam sobie z matematyką, dlatego kilka razy startowałam w popularnym „Kangurze”. W kolejnych klasach ujawnił się też talent do nauki języka polskiego, stąd wielokrotne uczestnictwo w Dyktandzie o Złote Pióro Pelikana oraz w Wojewódzkim Konkursie Języka Polskiego. Oryginalne pióro Pelikana posiadam do dziś, natomiast dzięki zajęciu I miejsca w Konkursie Wojewódzkim otrzymałam możliwość wyboru szkoły średniej bez zdawania egzaminów (marzenie wielu nastolatków). Zamiłowanie do pisania mogłam również wykorzystać przy redagowaniu szkolnej gazetki „Koperniczak”, której byłam redaktorem naczelnym (wyróżnionej w konkursie wojewódzkim). Dzięki udziałowi w wielu konkursach i różnych szkolnych wydarzeniach na zakończenie nauki w szkole podstawowej otrzymałam tytuł najlepszego absolwenta roku 1998 (po tylu latach wciąż z dumą opowiadam o tym osiągnięciu).

Kolejnym etapem mojej edukacji były 4 lata nauki w II LO im. M. Konopnickiej, gdzie obudziła się we mnie sympatia do geografii, co skutkowało studiami na tym kierunku na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu. Dzięki studiom mogłam zwiedzić część Polski, a po ich ukończeniu udało mi się zobaczyć fragment Półwyspu Bałkańskiego, skąd przywiozłam wiele zdjęć i niezapomniane wrażenia. Obecnie pracuję na stanowisku trenerskim w dużej firmie handlowo-usługowej, jednak żyłka podróżnicza wciąż we mnie drzemie. Kto wie, gdzie jeszcze poniosą mnie marzenia...

Patrząc na te wszystkie wydarzenia z perspektywy czasu, uważam, że warto było czasem spędzić nad książkami kilka godzin więcej niż rówieśnicy, gdyż nauczyłam się systematyczności oraz odpowiedzialnego podejścia do wykonywanych zadań. Na zakończenie chciałabym podkreślić, że dotychczasowe doświadczenia i przeżycia zawdzięczam nie tylko samozaparciu i ciekawości świata, ale także dużemu wsparciu ze strony rodziców i brata. W tym miejscu chcę również podziękować Pani Danucie Chwastek, która zawsze wierzyła w moje możliwości i wspierała ogromem wiedzy. Bez tych osób nie odniosłabym wymienionych wcześniej sukcesów..

Sala polonistyczna nr 29

Bartłomiej Rycharski

Szóstkę wspominam w samych superlatywach. Po ukończeniu tej szkoły wielokrotnie dzieliłem się opinią, że właśnie jej zawdzięczam najwięcej. Jestem człowiekiem, który lubi interesować się wieloma rzeczami, niekiedy zupełnie niezwiązanymi z tradycyjnymi przedmiotami czy programami nauczania. Miałem szczęście uczęszczać do szkół uważanych za najlepsze w mieście, ale tylko w SP6 przy wsparciu nauczycieli czułem, że mogę robić to, co mnie pasjonuje.

Właściwie wszystkie przedmioty były realizowane z pomysłem i zaangażowaniem. Bardzo ciekawe lekcje polskiego połączone z historią (wówczas realizowane w bloku humanistycznym jako innowacja), świetna matematyka, zawody sportowe, w których każdy mógł wystar-

tować i się sprawdzić. Były pierwsze sukcesy w konkursach przedmiotowych i pierwsze porażki w Kangurach. Nie brakowało też kreatywnych rozrywek i zabaw, które w tak młodym wieku są równie ważne, co wspinanie się po drabinie wiedzy.

Aktualnie studiuję Zarządzanie na Uniwersytecie Ekonomicznym w Poznaniu oraz prowadzę własną firmę zajmującą się projektowaniem aplikacji internetowych wspierających współpracę i wymianę wiedzy. Niektóre z moich projektów to Eventio.pl, Ecoosystem.com oraz Szkoła 2.0. Jestem bardzo blisko związany z różnymi inicjatywami mającymi na celu poprawę jakości polskiej oświaty. Pomagam organizować cykl konferencji „Innowacyjne Zarządzanie w Oświacie”, których pomysłodawcą jest dr Jan Fazlagić. Piszę także pracę licencjacką na temat „Kolektywne tworzenie wiedzy przez polskich nauczycieli w Internecie”. Trudno mi sobie wyobrazić, co będę robić w dalszej przyszłości, ale w ciągu najbliższych 10 lat na pewno chciałbym zajmować się problematyką polskiej edukacji, szczególnie w kontekście wykorzystywania nowoczesnych technologii. Moim zdaniem, edukacja jest najważniejszą rzeczą na świecie i ta opinia ma swoje źródło w podejściu nauczycieli, których wspominam z podstawówki.

Doniosłość terażniejszości rzadko jest natychmiast rozpoznana; następuje to dopiero o wiele później.

Arthur Schopenhauer

Katarzyna Głowacka

Często wspominam zakończenie klasy szóstej, podczas którego zostałam wyróżniona tytułem Primus Inter Pares. Doskonale pamiętam emocje, które towarzyszyły mi, kiedy Pani Dyrektor Małgorzata Bawolska przeczytała moje nazwisko. Wychodząc na środek po odbiór nagrody i dyplomu dla najlepszego absolwenta, nie kryłam radości – cały czas na mojej twarzy gościł uśmiech, a w oczach pojawiły się łzy wzruszenia. Z przyjemnością oglądałam zdjęcia upamiętniające ten moment, jak i całą moją przygodę z SP6.

Edukację w „Szóstce” wspominam bardzo mile. Wspaniali nauczyciele i wychowawczynie - pani Marzena Roszkowska i pani Jolanta Mokos-Kawalerska - przez 6 lat oprowadzali mnie po krainie wiedzy. To im zawdzięczam wysokie lokaty w różnych konkursach, to dzięki nim dalsza nauka w gimnazjum nie sprawia mi żadnych problemów. Jednak nieraz marzę o powrocie w mury podstawówki, gdzie rozpoczęła się moja nauka, gdzie opanowałam podstawy z wielu dziedzin, gdzie nie

tylko nauczono mnie, jak być wzorowym uczniem, ale także, czym kierować się w życiu, jak być dobrym człowiekiem.

Doskonale pamiętam, jak w dniu ukończenia szkoły podstawowej miałam przyjemność zaprezentować tekst „Szóstka na szóstkę”. Dzisiaj Szóstka świętuje 50-lecie istnienia i nadal śmiało zasługuje na najwyższą ocenę! Pragnę pogratulować ukochanej podstawówce tak zanego jubileuszu, z nadzieją, że za kolejne 50 lat również będę miała zaszczyt podzielić się moimi refleksjami. Z okazji 50-lecia Szkoły obecnym nauczycielom, a w szczególności tym, których miałam okazję osobiście poznać, życzę sukcesów w pracy z uczniami, niegasnącej fascynacji nauką, a także szczęścia w życiu prywatnym. Natomiast moim młodszym kolegom i koleżankom – wychowankom SP6 – oprócz dobrych ocen, życzę, aby za kilka lat z przyjemnością wspominali Szkołę, a także kadre nauczycielską, żeby chętnie powracali pamięcią do czasów edukacji w Szóstce.

Aleksandra Pytko

Naukę w Szkole Podstawowej nr 6 im. Mikołaja Kopernika w Inowrocławiu rozpoczęłam 1 września 2000 r. Pierwsze nieśmiałe kroki wykonywałam pod czujnym okiem pani Doroty Szczepańskiej. Jej pasji zawdzięczam miłość do literatury i teatru. Zachęcała mnie do pisania opowiadań, wierszy i swobodnych tekstów. Pozwoliła spróbować swoich sił na scenie.

Klasa czwarta przyniosła duże zmiany – nowi nauczyciele i ciekawe wyzwania. Przez trzy kolejne lata brałam udział w regionalnym konkursie „Kujawy, mnie ta ziemia od innych droższa”, do którego przygotowywała mnie pani Wiesława Smagała. Oprócz satysfakcji z osiągniętych sukcesów otrzymałam także możliwość poznania historii mojej rodziny od pokoleń żyjącej na Kujawach. Dzisiaj moja „mała ojczyzna” jest mi szczególnie bliska.

Ostatni rok nauki wspominam jako czas wyteżonych przygotowań do egzaminu szóstklasty. Udział w zajęciach z „Projektowania” pozwolił mi na usystematyzowanie wiedzy oraz wykorzystanie jej w samodzielnie przygotowywanych projektach. Nauczyciele – Danuta Chwałek, Mariusz Markiewicz i Mariusz Wojciński - którzy prowadzili te zajęcia, uczyli cennej umiejętności wiązania wiedzy z różnych dziedzin oraz przełamywania lęków podczas wystąpień publicznych.

Nie sposób w kilku słowach opisać wszystkie miłe chwile związane z „Szóstką” i wspomnieć wspaniałych pedagogów, którzy w niej pracowali. Cieszę się, że uczyłam się w tej szkole. Jestem dumna z otrzymanego tytułu PRIMUS INTER PARES.

Jak to kiedyś było...

Zastanawiałeś się kiedyś, jak wyglądała Szóstka w pierwszych latach swojego istnienia? Wyobraź sobie, że było zupełnie inaczej, niż obecnie...

W szkołach obowiązywały mundurki w postaci białej koszuli i granatowej marynarki. Dziewczęta nosiły spódnice za kolano. Na rękawie mundurka widniała tarcza z numerem szkoły. Najlepsi uczniowie mogli nosić tarczę z napisem „wzorowy uczeń”, było to coś na kształt odpowiednika naszego „Jestem super”. Nauczyciele przywiązywali ogromną wagę do zaszczepienia w swoich wychowankach dobrych manier i zasad poprawnego zachowania. Za najdrobniejsze przewinienie uczeń mógł zostać ukarany uderzeniem linijką po ręce lub dodatkowymi zajęciami. Sama słyszałam opowieści dorosłego już absolwenta o tajemniczych krzykach, dochodzących czasem z okolic kantorka...

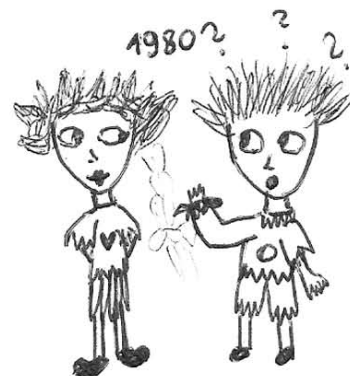
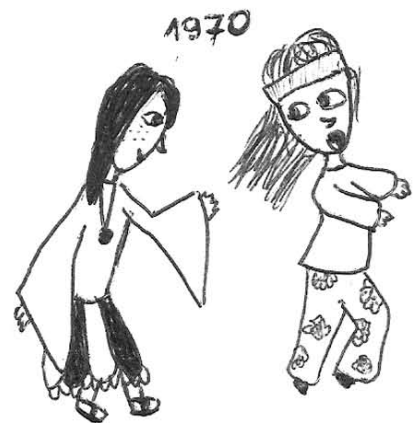
Uczono przyrody, historii, geografii, rysunków, rachunków z geometrią oraz języka rosyjskiego, który był obowiązkowy. Religii uczono poza szkołą, najczęściej w salkach katechetycznych przy kościołach lub biurze parafialnym. Oprócz zajęć z gimnastyki (dzisiejsze wychowanie fizyczne) odbywały się także lekcje tańców narodowych. Na języku polskim szczególną uwagę zwracano na to, aby uczeń znał na pamięć fragmenty literatury, czytanek i wierszy.

Dzieci pisały atramentem za pomocą piór, a w pierwszej klasie szkoły podstawowej wyłącznie ołówkiem. Uczono kaligrafii. Istniały kółka zainteresowań np. taneczne, historyczne lub szkolny chór (Szóstka mogła poszczycić się wspaniałym, stuosobowym). Bardzo popularne było harcerstwo oraz Czerwony Krzyż.

Pomyślcie sami, czy spodobałaby wam się taka dawna Szóstka? Choć czasem z nostalgią wspominamy „dobre, dobre czasy”, dziś chyba mamy w szkole dużo lepiej!

M. Świdarska

Fot. archiwum prywatne

Poetyckie portrety nauczycieli

Pani od wf

Witold Weręgowski

To bardzo trudne zadanie,
mając tak fajne panie,
wybrać najbardziej lubianą.
Wszystkie lubię tak samo
i każdą z nich szanuję,
mimo wszystko spróbuję
i zmierzę się z tym kłopotem.
Wybieram panią... Dorotę.
Dlaczego wybrałem ją właśnie?
Zaraz wam wyjaśnię.
Bo zawsze jest uśmiechnięta
(a nie tylko od święta).
Nie bywa mściwa,
zawsze jest sprawiedliwa.
Nie denerwuje się wcale,
wszystko tłumaczy wytrwale.
Gdy trzeba, przykładowo ukazuje,
każde ćwiczenie pokaże.
Na rękach staje bez trudu,
nie znosi w szatni brudu,
czystego stroju wymaga,
Gdy ktoś ma problem, pomaga.
Za to wszystko ją cenię
i swego zdania nie zmienię.

Pani od plastyki

Paulina Rosińska

U pani od plastyki
Chcę mieć dobre wyniki.
Dla niej pięknie maluję,
Rysuję i szkicuję.
W obrazki zmieniam ścinki,
Dla jej wesołej minki.
Ja tę panią bardzo cenię,
I na inną jej nie zmienię.

Pani od historii

Jakub Koszowski

Kiedy pani od historii
mówi o Achillesie,
w jej głosie
zainteresowanie się niesie.
Gdy przy odpowiedzi
uczeń się pomyli,
Pani śmieje się,
ale po chwili śmiech zanika,
szybko poprawi
niedouczzonego chłopczyka.
Cierpliwie wyjaśni, wytłumaczy,
jednak nie doprowadzi
do rozpaczy.
Pani o Napoleonie nie opowiada,
twierdzi, że my
tworzymy historię świata...

Pani od polskiego

Kinga Pałasz

Kiedyś na lekcji
pani powiedziała:
– Chłopcze, z dyktanda pała!
Zaskoczyła go wielce ta ocena,
ale była to jego lenistwa cena.
Jęczał, stękał,
w głowę się drapał,
że taki brzydki stopień załapał.
Poszedł do domu,
całą noc się głowił,
aż wpadł na pomysł
i postanowił:
– Nie będę wagarował
i z kolegami się włóczył,
tylko czytał książki

Pani od matematyki

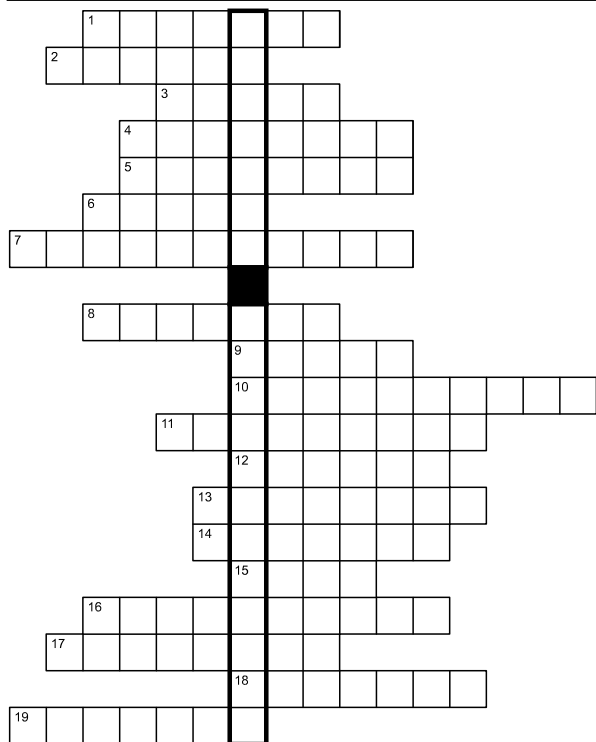
Marta Janecka

Już idzie wolnym krokiem.
Patrzy mądrym okiem,
Siadając i pytając.
Nieuków namawiając,
Omawia ułamki.
Ktoś nie słucha,
Rysuje zamki.....
Pani od matematyki
Uczy nas również informatyki.
Wtedy siada do komputera
I myszką przebiera.
Dzisiaj była geometria,
W ruch szedł liniał i symetria.
Te trójkąty, prostokąty,
No i wielokąty.....
Rysujemy kółka, koła,
Tak wygląda dzisiaj szkoła.

Pani od przyrody

Dariusz Kluczyński

Pani od przyrody fajna jest,
o roślinkach i robaczkach
uczy nas.
Na jej lekcjach nudy nie zaznasz,
bo ciekawych rzeczy
doświadczasz.
Wkłada nam w te nasze głowy,
czym się różni
pantofelek od krowy.
Bardzo lubię chodzić
na te lekcje,
jest fajnie, ba .. bajecznie.

KRZYŻÓWKA

1. Przedmiot nieobowiązkowy. Uczysz się tam o Jezusie.
2. Chodzisz do niej codziennie w dni powszednie.
3. Może być angielski lub polski.
4. Jest nim pani Małgorzata Bawolska.
5. Pokój nauczycielski wychowania fizycznego.
6. Nazwa nowego boiska.
7. Tam podbijają Ci legitymację.
8. Przybór szkolny. Mierzysz nią na matematyce.
9. R. ż. uczennica, r. m. ...
10. Tam wypożyczasz tektury.
11. Tam wydają mleko.
12. Plan...
13. Na tym przedmiocie poznajesz znaki drogowe.
14. Do tamtego pomieszczenia włamali się złodzieje.
15. Izba lekcyjna to....
16. R. ż. nauczycielka r. m....
17. Uczysz się na niej kierunków świata.
18. Przerwa pomiędzy początkiem, a końcem roku szkolnego.
19. Pomiędzy lekcjami.

Dlaczego Szóstka sześciogwiazdkowa

- estetyka budynku na bardzo wysokim poziomie, kolorowa elewacja na zewnątrz, estetyczne łazienki, a w nich dozowniki na mydło,
- kolorowe klasy i korytarze; nasze sale lekcyjne wprost zachęcają do zdobywania wiedzy
- kolorowa, estetyczna świetlica i stołówka, w której są smaczne obiady
- nowoczesne boisko Orlik
- trzy sprawne pracownie komputerowe
- biblioteka licząca ok. 25000 książek oraz czytelnia multimedialna
- niezwykle liczne sukcesy sportowe, wielokrotna wygrana turnieju Rambit, udział w ogólnopolskich igrzyskach (zobacz wykaz osiągnięć)
- sukcesy w konkursach przedmiotowych na różnych szczeblach, w tym wojewódzkich i ogólnopolskich (zobacz wykaz osiągnięć)
- jedyny w Inowrocławiu innowacyjny program autorski przygotowujący do sprawdzianu zewnętrznego, znany pod nazwą „Projektowanie”
- szeroka oferta różnorodnych zajęć pozalekcyjnych
- cierpliwi nauczyciele i miły personel
- opieka pielęgniarki i logopedy
- demokratycznie wybierany, sprawnie działający Samorząd Uczniowski
- zdobywamy karty rowerowe
- mamy wielu wolontariuszy
- uczestniczymy w kampanii społecznej „Szkoła bez przemocy”
- bierzemy udział w projekcie eTwinning

Szóstka w liczbach Agata Bogusz

Liczba nauczycieli 55, z czego dyplomowanych 24, mianowanych 22, kontraktowych 7, stażystów 2. Liczba pracowników administracji i obsługi 16, a liczba uczniów – 622

W sumie jest nas 693

Liczba pomieszczeń: sal lekcyjnych 30; gabinetów 3; sal komputerowych 3; sal gimnastycznych 3; łazienek 7; świetlica i stołówka. Ze świetlicy korzysta 109, a z obiadów – 149 uczniów.

Ciekawostki z kronik szkolnych Aleksandra Szczepańska

Ciekawe, jak często chodzicie do naszej biblioteki... A zagłądaliście kiedyś do starych

kronik szkolnych? Możemy w nich znaleźć wiele fascynujących informacji, o których się nie mówi, ale są zapisane. Z okazji 50-lecia naszej szkoły postanowiłam je przejrzeć i oto co znalazłam:

Kronika z 1959 roku – w roku 1959 Szkoła Podstawowa nr 6 stała przy ulicy Generała Sikorskiego – 1250 dzieci 1 września 1959 rozpoczęło naukę w naszej szkole, czyli prawie dwa razy więcej niż teraz; w tym roku nasza szkoła została oddana do użytku jako pierwsza nowo wybudowana szkoła w okresie PRL.

Kronika z lat 1967-1971 – podziękowanie jednej z matek dla szkoły za dobre zachowanie jednego z uczniów, który zwrócił znaleziony zegarek właścicielowi. Za ten szlachetny cel dostał 10% wartości zegarka.

Kronika z lat 1998-2000 – zastąpiono tradycyjne białe drzwi nowymi, czerwonymi i granatowymi – pojawiła się niebieska skrzynka, która służy do przekazywania informacji dotyczących bezpieczeństwa, można anonimowo wrzucać informacje..

Kronika z 2004 roku – w nocy z 15/16 lutego włamano się do naszej szkoły. Zbito szybę, wrzucając do środka sygnalizator. Na szczęście rozbójnicy poczynili zniszczenia tylko w kuchni.

Zdaniem uczniów

K. Nowicki, M. Niedzwiecki, W. Piechowiak

Anonimową ankietę wypełniło na początku grudnia 100 losowo wybranych uczniów z klas III – VI. A oto jej wyniki:

Pełny adres szkoły zna 86% badanych uczniów, częściowy – 9%, a 5% nie zna adresu szkoły. To pewnie ci najmłodszy uczniowie. 81% badanych wie, gdzie w budynku szkoły mieści się gabinet pielęgniarki, 9% - nie wie, a 10% nie odpowiedziało na pytanie. 95% ankietowanych wie, gdzie w szkole znajduje się pokój nauczycielski. 89% badanych potrafi określić, gdzie jest pokój pedagoga szkolnego. 57% ankietowanych uczniów zna nazwiska dyrektora i wicedyrektora szkoły, 15% potrafi wymienić tylko nazwisko dyrektora, 10% wicedyrektora. 74% badanych uczniów czuje się w szkole bezpiecznie, 3% – trochę, ale 21% – nie. 84% uczniów wie, gdzie znaleźć w szkole „niebieską skrzynkę”, 10% nie wie, a 6% nie odpowiedziało na pytanie.

A oto najładniejsze miejsca w szkole wybrane przez ankietowanych: I piętro – 19%, sala 29 – 18%, Orlik – 17%, sala nr 8 – 9%, sala nr 12 – 7%, po 5% otrzymały duża sala gimnastyczna, biblioteka i świetlica, po 3% – parter, sala 28, sala 27 i łazienki.

Skład pierwszej Rady Pedagogicznej 1.09.1959 rok

Kierownik szkoły

Franciszek Górski

Zastępca kierownika szkoły

Maria Markiewicz

Nauczyciele

Jan Ciesielski

Helena Ciesielska

Urszula Domińska

Marian Dyrduł

Katarzyna Górniak

Natalia Jagiełło

Wiesława Kalemba

Zofia Kanarkowska

Maria Karska

Andrzej Krzemiński

Magdalena Kubicka

Daniela Lewandowska Czesław

Łysiński

Kazimiera Cichocka

Wiktoria Nowicka

Jadwiga Pakulska

Bożena Paprocka

Janina Sikorzyńska

Elżbieta Sobecka

Sabina Sobocińska

Kazimierz Strachanowski

Edmund Stucki

Marta Szarek

Bolesław Szulc

Kazimiera Tokarz

Daniela Wajs

Maria Wiśniewska

Zdzisława Wojciechowska

Regina Woźniak

Urszula Zajac

Biblioteka

Helena Słowik

Stefan Iwicki

Skład obecnej Rady Pedagogicznej 1.09.2009 rok

Dyrektor szkoły

Małgorzata Bawolska

Wicedyrektor szkoły

Wiesława Smagała

Nauczyciele

Agnieszka Borucka

Wanda Burzyńska

Danuta Chwastek

Dorota Ciesielska

Krzysztof Cieśla

Adriana Dobecka

Beata Domalska

Lucyna Gąsiorowska

Magdalena Goetz

Dorota Grajner

Karolina Helińska

Rafał Jelonek

Magdalena Kaczalska

Katarzyna Koczorowska

Małgorzata Koczorowska

Jolanta Kowalczyk

Marcin Kozłowski

Iwona Koźmińska

Jolanta Krajewska

Agnieszka Licznarska

Iwona Łach-Głowicka

Monika Małek-Graczyk

Mariusz Markiewicz

Lucyna Michalak

Jolanta Mokos-Kawalerska

Nastazja Nietresta

Irena Nijak

Katarzyna Pawlak

Marta Pawlak

Małgorzata Pozimka

Dorota Przybylska

Katarzyna Pytko

Danuta Rakowska

Marzena Roszkowska

Anna Soroka

Anna Stocka

Dorota Szczepańska

Elżbieta Szumlas-Ciarka

Lidia Śmierchalska

Aleksandra Terlecka

Natalia Wojcińska

Mariusz Wojciński

Kacper Sobczyński

Justyna Kmiec

Biblioteka

Joanna Kraszkiewicz

Lidia Sosińska

